

Verslag van Joanne van der Schee (advocacy coördinator Prisma). Zij en collega Anke Plange (themaspecialist basisgezondheidszorg en hiv) zijn aanwezig bij ICASA, de internationale conferentie over Aids in Afrika.

ICASA woensdag 11 december

Vandaag was de laatste dag van de ICASA, dus ook de laatste plenaire sessie. Een hele bijzondere, want zowel Edwin Cameroon, Mike Dybul, van Global Fund en een dove spreker, hielden hun verhaal. Heel inspirerend. Het was voor het eerst dat een internationale conferentie een dove spreker had. Hij deed het geweldig en zijn boodschap was duidelijk: Als we de MDG's willen halen, moeten we mensen met een handicap betrekken. De health services zijn slecht of niet toegankelijk, dove mensen begrijpen de terminologie vaak niet, er is slecht en onvoldoende begeleiding en er wordt geen seksuele voorlichting gegeven op dovenscholen, laat staan dat er wordt gesproken over hiv en aids. Dit moet veranderen, want ook mensen met een handicap hebben seks en lopen dus risico. We moeten zorgen dat alle diensten en informatie toegankelijk, begrijpelijk en visueel zijn.

Edwin Cameroon zijn verhaal ging vooral over de rol van stigma. Hij zei dat we alles in huis hebben om de epidemie te eindigen, maar dat dit ons niet lukt vanwege de bestaande stigma. Door stigma laten mensen zich niet testen, door stigma gaan mensen niet met behandeling beginnen. Ook zijn er nog steeds in veel landen wetten die de aidsbestrijding tegenwerken. Bijv. dat het verboden is om zonder disclosure van je status seks te hebben. Dit weerhoudt mensen er ook van om zich te laten testen. "If we want to protect safety of all, we have to protect the rights of all." We kunnen HIV alleen normaliseren als we het behandelen als gewone ziekte, maar stigma weerhoudt ons hiervan. Stigma is net als racisme.

Mark Dybull van het Global fund kwam met 3 punten waarmee we de stilte moeten doorbreken, net als Mandela deed tijdens de aidsconferentie in Durban.

1. Hiv en TB moet als één ziekte gezien worden. We moeten angst overwinnen dat we dan fondsen zouden verliezen als we dit doen.
2. We zijn in de positie om te geloven dat we 3 epidemieën kunnen eindigen: hiv, tb en malaria. We moeten hiervoor inclusief denken in onze programma. Vrouwen en jonge meisjes en de key populations lopen het meeste risico.
3. Eindig het paternalisme in de gezondheidssector en begin met nieuwe partnerschappen.

Na de plenaire sessie waren er (helaas) tegelijkertijd twee sessies over religie en seksualiteit/betrokkenheid van FBO's. We hebben ons dus opgesplitst en ik ben naar de bijeenkomst over religie en seksualiteit gegaan. Dhally Mendo pleitte voor meer aandacht voor gedragsverandering als interventie. Volgens hem was en bleef dat de hoeksteen van een effectieve aanpak. Ook moet er meer aandacht voor getrouwde vrouwen zijn, zij zijn vaak het slachtoffer van het (ontrouwe) gedrag van hun man. Stellen komen niet of nauwelijks samen naar de kliniek om zich te laten testen, gezamenlijke counseling is dan ook lastig. Er zouden meer strategieën voor (getrouwde) stellen geïntroduceerd moeten worden. Wat ik verder interessant vond, was de aandacht die deze spreker gaf aan jong volwassenen. We moeten ons realiseren dat zij nog niet volwassen zijn en dat hun hersenen nog onvolgroeid zijn. Het is een feit dat jongeren minder goed lange termijn kunnen denken en dat emoties en korte termijn vaak leidend zijn voor hun beslissingen. Daarom moeten we

onze interventies aanpassen op de leefwereld van jongeren. Ontwerp bijv. informatieve spelletjes voor de smart Phone. Maar ook moeten we jongeren helpen om te reflecteren op lange termijn gevolgen van bepaalde keuzes en hen betrekken bij onderzoek.

Nyambura van de WCC vertelde hoe in haar ogen een hiv competente kerk eruit zag. Ze focuste in op homofobie en gender based violence. We moeten omhelzen en liefhebben als kerk zijnde en we kunnen als kerk niet weglopen voor onze rol in het beëindigen van homofobie en gender gerelateerd geweld. Er waren veel boeiende sprekers die hun verhaal vertelden, bijv. een hiv positieve vrouw en moeder die actief was in haar kerk en ook een hiv positief meisje die ook christen was en actief in haar kerk. Beide deelden ze hun persoonlijke strijd. De meest indrukwekkende speech was echter van Rev. J.P Mokgethi- Heath. Hij vind dat we niet alleen hiv stigmatiseren, maar seks en seksualiteit in het algemeen. Hij nam ons mee de bijbel door en vertelde dat God je heeft gemaakt, ook je seksualiteit en dat Hij je mooi vindt. God heeft ook het geschenk van lust en verlangen gegeven. Hij vindt dat we te krampachtig zijn en dat we niet de goede "tools" hebben om überhaupt over seks te praten. Als we dit als kerk al niet goed kunnen, dan kunnen we ook nooit de hele seksuele diversiteit omarmen.

Ik laat het hierbij. De verslagen zijn uiteraard niet compleet, slechts enkele sprekers die we hebben gehoord passeren de revue, maar toch hoop ik dat jullie zo een beeld hebben gekregen van ICASA 2013.

Nog voor de duidelijkheid: het geen is weergegeven door mij, is niet noodzakelijk ook de mening/overtuiging van Prisma.